

fordi det var en af Staten nedsat Kommission, en Statsinstitution, der afgjorde, hvad der var Invaliditet, og hvad der ikke var det. I den Anledning fremkom det ærede Medlem nu, idet han let hen forvanser mine Udtalelser, med sin Slutningsbemærkning om, at det var fuldkommen usagligt, hvorved han vel haaber at faa en Sortie af en Debat, der aabenbart, at dømme efter Tonen i hans sidste Udtalelser, maa have været mindre behagelig for ham. Jeg hævder, at det er fuldstændig sagligt berettiget overfor Hævdselen af, at ogsaa Kommunerne skulde betale til Invaliditetshjælpen, at gøre gældende, hvad jeg har gjort gældende. Jeg har ikke sagt, at Kommunerne ikke skal have noget med Invaliditetshjælpen at gøre, de skal jo administrere, men jeg har sagt, at de ikke kan meddele Invaliditetshjælp til en Borger, som Statsinstitutionen Invaliditetsraadet erklærer, at den ikke tilkommer. Det synes jeg var en fuldkommen saglig Bemærkning fra min Side. Jeg gad vide, hvordan man skulde svare mere sagligt i det Spørgsmaal, end jeg har gjort. Bedre havde det vist været, om det ærede Medlem havde søgt at hævde, at det ikke var en Tilsnigelse i Slutningen af hans Foredrag i Gaar, at Venstres Valgudtalelse af 1916 kun gjaldt Krigen, efter at jeg havde dokumenteret, at der i denne Valgudtalelse ikke var Tale om noget midlertidigt, noget, som gjaldt under Krigen, men at det var, hvad Venstre havde tænkt sig under hele Valgperioden.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Jeg har ikke sagt noget om, at det, der stod i Valgprogrammet af 1916, kun gjaldt under Krigen. Jeg har sagt, at der ikke er noget mærkeligt i, at der i en Udtalelse, der tilmed fremkommer under Krigen, ikke gentages, hvad der stod i Programmet, men kun henvises dertil, og at der under Krigen er saa meget mere Grund til specielt at nævne Understøttelserne.

Det ærede Medlem mener, at det ikke er berettiget af mig at henvise til hans Udtalelse om Fastsættelsen af Invaliditetsunderstøttelse. Det ærede Medlem siger fremdeles, at det er Invaliditetsraadet, der afgør, om Nedsættelsen af Arbejdsevnen er til Stede. Men det, der er Tale om, er, om Staten skal udrede Udgifter, som kun Kommunalbestyrelsen har Ind-

fyldelse paa, som Staten ikke har nogen som helst Indfyldelse paa. Det er det, jeg berigtiger, idet jeg gør opmærksom paa, at Invaliditetsraadet ikke har noget som helst at gøre med, om der skal betales Minimum eller noget mere eller slet ikke. Det er ene Kommunalbestyrelserne, der afgør, om der skal betales Understøttelse, og i bekræftende Fald hvor meget. Saa snart det er afgjort, om der er $\frac{2}{3}$ i Invaliditet, skal Spørgsmaalet, om der skal ydes Understøttelse og hvor meget, alene afgøres af Kommunalbestyrelsen.

Det ærede Medlem mener, at jeg er ilde berørt af denne Debat. Aldeles ikke. Men jeg har overfor det ærede Medlems stadige Paastand om, at jeg skal søge at forene modstridende Anskuelser, at jeg skal snakke mig bort fra, hvad der er sagt tidligere, at jeg kommer i Modstrid med, hvad der er sagt af de ærede Medlemmer for Assens- og Æbeltoft-Kredsene (Klaus Berntsen og N. Neergaard), o.s.v., villet gøre opmærksom paa, at det er der slet ingen Grund til. Det foreligger aabenlyst for alle, at der er Uoverensstemmelser, og dem skal jeg ikke forsøge paa at forene. Enhver har sin saglige Opfattelse af disse saglige Spørgsmaal. Der er ingen Grund for mig til at være misfornøjet med denne Debat, tværtimod.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Borghjerg*): Det ærede Medlem talte om Invaliditetsraadet, og han imødegik min Opfattelse deraf. Det har han Lov til, det er en saglig Opfattelse. Han kan mene, at Staten ikke bør afholde alle Udgifterne, at Kommunerne bør bære en Del af dem. Men det var noget ganske andet, det ærede Medlem før henvendte til mig. Han stemplede min Bemærkning som usaglig. Det var uberettiget. Vi kan se forskelligt paa Tingene, men det er sagligt særdeles velbegrundet, at vi Socialdemokrater, som overhovedet holder paa, at hele denne Sag er en Statsopgave, overfor en Bemærkning om, at det dog er tvivlsomt, om Invaliditetshjælpen burde være det helt, gør opmærksom paa, at det forholder sig noget anderledes med Invaliditetshjælpen end med Alderdomsunderstøttelsen, idet Kommunerne ved Uddelingen af Invaliditetshjælp er afhængige af, hvad en Statsinstitution i saa Henseende har ment og fastslaaet, og ikke kan gaa uden om denne Statsinstitutions Afgørelse. Det ærede Medlem har Lov til at ryste paa Hovedet, det ærede Medlem har Lov til at være grundig uenig med mig deri,